

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: V. H. H.
zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem,
se sídlem Milady Horákové 1957/13, 602 00 Brno

proti

žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 4. 2022, č. j. MV-25350-22/SO-2022

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 1. 4. 2022, č. j. MV-25350-22/SO-2022 **se zrušuje** a věc **se** žalované **vrací** k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** nahradit žalobci náklady řízení ve výši **11 228 Kč** k rukám jeho zástupce Mgr. Marka Sedláka, advokáta, ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky rozhodnutím ze dne 23. 7. 2021, č. j. OAM-36584-14/ZM-2021, zamítl žádost žalobce o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty dle § 44a odst. 11 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců pro nesplnění podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
2. Žalovaná rozhodnutím ze dne 1. 4. 2022, č. j. MV-25350-22/SO-2022, odvolání zamítla jako opožděné.

II. Napadené rozhodnutí

3. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalobce a jeho zaměstnavatel podali odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí dne 7. 12. 2021. Zaměstnavatel žalobce měl za to, že má být dalším účastníkem řízení a prohlásil, že se s obsahem prvostupňového rozhodnutí seznámil až dne 30. 11. 2021. Proto měl za to, že lhůta k podání odvolání za něho samotného byla zachována. Podle žalované bylo však odvolání žalobce opožděné, neboť žalobci bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno do datové schránky již 2. 8. 2021, posledním dnem lhůty k odvolání tak bylo 17. 8. 2021.
4. Podle žalované je vyloučeno, aby bylo účinně doručováno účastníku řízení do datové schránky třetí osoby, obzvláště za situace kdy účastník řízení v průběhu správního řízení nedoložil plnou moc, podle které by byl v řízení o žádosti kýmkoliv zastoupen, a podle které by měl správní orgán I. stupně doručovat písemnosti jeho zmocněnému zástupci. Poukázala na skutečnost, že účastník řízení sám má funkční datovou schránku. Žalovaná má za to, že správní orgán I. stupně doručoval správně do datové schránky účastníka řízení.
5. Nedůvodnou shledala žalovaná námitku, že ze strany správního orgánu I. stupně mělo být přistoupeno k postupu dle § 37 odst. 3 správního řádu. V případě účastníka řízení se nejednalo o vadu žádosti. Poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 51/2010 – 214 ze dne 13. 10. 2010, podle něhož není smyslem poučovací povinnosti poskytnutí komplexního návodu, ale jen tolik, aby mohl dát zákonným způsobem najevo, co hodlá v řízení učinit. Bylo na účastníku řízení, aby byl obeznámen s tím, jakým způsobem má správnímu orgánu I. stupně sdělit, že má správní orgán I. stupně doručovat písemnosti jiné osobě. Odkázala na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20. 2. 2015, č. j. 5 A 298/2010 – 48, dle něhož jde k tíži cizince, pokud nezná základní podmínky pobytu na území České republiky.
6. Dále žalovaná konstatovala, že vzhledem k opožděnosti odvolání prvostupňové rozhodnutí nepřezkoumávala věcně. Žalovaná dále neshledala podmínky pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, obnovu řízení ani vydání nového rozhodnutí. Co se týká dalších námitek uvedených v odvolání, má Komise za to, že nesouvisí s otázkou správného doručování písemností v řízení a tedy nejsou sto zvrátit důvody pro postup dle § 92 odst. 1 správního řádu.

III. Žaloba

7. Žalobce namítl, že jeho odvolání nebylo opožděné, neboť mu prvostupňové rozhodnutí nebylo doručeno způsobem, který zvolil v tiskopise, popř. nebyl poučen o tom, že jím zvolený způsob doručování není možný.

8. V kolonce P své žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty uvedl, že žádá o doručování písemností do datové schránky pana X. Proto předpokládal, že mu všechny písemnosti budou do této datové schránky doručovány. Správní orgán I. stupně však i přes takto projevenou vůli žalobce bez upozornění písemnosti, tedy výzvu k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí o žádosti i svoje rozhodnutí doručoval do datové schránky žalobce ID DS: X.
9. Podle žalobce je takový postup správního orgánu I. stupně nezákonný. Pokud měl správní orgán I. stupně názor, že žalobci nelze doručovat písemnosti do datové schránky jiné osoby, jak určil ve formuláři své žádosti, měl ho na to upozornit podle § 4 odst. 1 a 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, popř. postupovat jako by podání mělo „jiné vady“ podle § 37 odst. 3 správního řádu. Pokud správnímu orgánu I. stupně nebyl projev vůle žalobce v kolonce P žádosti srozumitelný, měl jej požádat o objasnění a upřesnění projevu vůle.
10. Žalobce tvrdí, že v dobré víře očekával, že mu budou písemnosti doručovány do datové schránky pana X a svoji datovou schránku nevybíral. Za této situace, kdy správní orgán I. stupně nesplnil svoje procesní povinnosti, nebyly s doručením rozhodnutí správního orgánu I. stupně do datové schránky žalobce spojeny zákonem předpokládané následky, konkrétně zahájení běhu lhůty pro odvolání.
11. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně je podle žalobce nepřezkoumatelné, protože se s projevem vůle žalobce doručovat písemnosti do datové schránky pana X, nijak nevypořádal. Tyto námitky žalobce uplatnil i v odvolání, s jejich vypořádáním ze strany žalované se pak neztotožnil z již výše uvedených důvodů.

IV. Vyjádření žalované

12. Žalovaná ve vyjádření k žalobě setrvala na odůvodnění žalovaného rozhodnutí. Ve stručnosti je toho názoru, že do datové schránky žalobce doručovala správně. Dále má za to, že v dané věci nebylo na místě vyzývat žalobce k odstranění vad podání dle § 37 odst. 3 správního řádu. V případě žalobce se totiž nejednalo o vadu žádosti. Dle názoru Komise bylo na žalobci, aby byl obeznámen s tím, jakým způsobem má správnímu orgánu I. stupně sdělit, že má doručovat písemnosti jiné osobě. Opožděné odvolání je pak na místě zamítnout, aniž by odvoláním napadené rozhodnutí bylo přezkoumáváno z věcné stránky dle § 89 odst. 2 správního řádu.

V. Replika žalobce

13. Žalobce v replice na vyjádření žalované uvedl, že se nedovolává toho, že mu měl být poskytnut komplexní návod jak postupovat, ale dovolává se toho, že pokud v žádosti požadoval doručování do datové schránky jiné osoby a správní orgán došel k závěru, že to není možné, měl mu poskytnout poučení a pomoc, aby mohl zákonem stanoveným způsobem dát najevo, co hodlá v řízení činit, jak je ostatně uvedeno v žalované citované pasáži v rozsudku Nejvyššího správního soudu 1 As 51/2010. Např. ho měl upozornit, že takový způsob doručování podle názoru správního orgánu není možný, pokud oprávněnému uživateli datové schránky zároveň neudělí plnou moc k zastupování apod.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

14. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, přičemž se jedná o žalobu přípustnou, splňující všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal na základě skutkového i právního stavu v době

vydání rozhodnutí správního orgánu a v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném a účinném znění /dále jen “s. ř. s.”/), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti.

15. O podané žalobě městský soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť ani jedna ze stran k výzvě soudu nevyjádřila nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání. Jejich souhlas s rozhodnutím věci bez jednání se tak presumuje (srov. § 51 odst. 1 s. ř. s. věta druhá). Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, neboť veškeré listiny, z nichž soud vycházel, jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek NSS č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS z 29. 1. 2009). Skutkové okolnosti, které jsou pro posouzení věci rozhodné, navíc nejsou mezi účastníky sporné, a proto k nim ani není třeba vést dokazování.
16. Ze správního spisu k předmětu věci vyplývají tyto rozhodné skutečnosti.
17. Žalobce dne 25. 5. 2021 požádal o prodloužení zaměstnanecké karty. V žádosti vyplnil tyto oddíly:
  - B: údaje o žalobci jako žadatele o zaměstnaneckou kartu (jméno, příjmení, telefonní číslo, email, datum a místo narození, vzdělání, povolání)
  - C: požadované zaměstnání na území České republiky
  - E: adresa místa pobytu na území České republiky
  - G: poslední bydliště v cizině
  - H: předchozí pobyt na území České republiky
  - I: Příchod na území České republiky
  - J - N: údaje o rodinných příslušnících
  - P: doplňující informace – „*Prosím kontakt na dat.schranka: X; pana X, X; nebo X*“
18. Správní orgán I. stupně doručoval žalobci do jeho datové schránky X následující dokumenty: výzva k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 15. 6. 2021 (datum dodání 18. 6. 2021, doručení fikcí: 28. 6. 2021), prvostupňové rozhodnutí (datum dodání 23. 7. 2021, doručení fikcí 2. 8. 2021).
19. Žalobce požádal o nahlížení do spisu dne 30. 11. 2021 prostřednictvím svého zástupce X.
20. 7. 12. 2021 žalobce podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 23. 7. 2021 prostřednictvím advokáta Mgr. M.S., který požádal o nahlížení do spisu. To se uskutečnilo dne 25. 2. 2022.
21. Žalovaná rozhodnutím ze dne 3. 3. 2022, č. j. MV-25350-11/SO-2022 odvolání jako opožděné zamítla. Toto rozhodnutí však žalovaná dne 1. 4. 2022, pod č. j. MV-25350-21/SO-2022 zrušila ve zkráceném přezkumném řízení z důvodu, že původní rozhodnutí bylo dne 3. 3. 2022 vydáno v rozporu s právními předpisy, bylo totiž nepřezkoumatelné, nevypořádalo se s odvolacími důvody doloženými dne 2. 3. 2022.
22. Dne 1. 4. 2022 vydala žalovaná napadené rozhodnutí.
23. K namítané vadě nepřezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí, které se dle žalobce nezabývalo postupem správního orgánu I. stupně při doručování, městský soud uvádí, že žalobce tuto námitku uplatnil v odvolání a vypořádal ji odvolací orgán. Doplnil tak v tomto ohledu úvahy správního orgánu I. stupně. Jelikož napadené rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí tvoří jeden celek (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012 - 47) je srozumitelné, jak o této otázce správní orgány

uvážily a na základě jakých důvodů rozhodly. Tyto úvahy pak městský soud přezkoumá níže. Námitku městský soud neshledal důvodnou.

24. Podle § 2 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů platí, že datová schránka je elektronické úložiště, které je určeno mj. k doručování orgány veřejné moci a k provádění úkonů vůči orgánům veřejné moci.
25. Mezi stranami je nesporné, že žalobce sám je držitelem datové schránky fyzické osoby ve smyslu § 3 zákona o elektronických úkonech. Dle § 17 odst. 1, 2 zákona o elektronických úkonech a § 19 odst. 1, 2 správního řádu tedy správní orgány doručují písemnosti určené žalobci v první řadě do jeho datové schránky. Doručování orgánů veřejné moci vůči žalobci do datové schránky má pak povahu doručení do vlastních rukou (§ 17 odst. 6 zákona o elektronických úkonech).
26. Z logiky věci je zřejmé, že pokud při doručování do datové schránky jiné fyzické osoby mají nastat účinky doručení jako při doručování do datové schránky účastníka - konkrétní fyzické osoby, musí existovat vztah těchto osob, z něhož bude vyplývat, že obě strany - fyzická osoba (účastník řízení) a fyzická osoba, do jejíž datové schránky má být doručováno - jsou s tímto způsobem doručovány seznámeny a ztotožněny. Tento vztah musí být orgánu veřejné moci doložen a osvědčen, takže ve výsledku všechny strany - účastník, příp. zástupce a správní orgán - si musí být vědomy toho, komu mají být písemnosti v daném správním řízení doručovány.
27. Žalobce správnímu orgánu nepředložil žádný podklad o tom, v jakém postavení k němu měla být osoba, do jejíž datové schránky žalobce požádal o doručování (např. ve vztahu zastupování). Z ničeho ani nevyplývalo, že tato osoba je srozuměna s tím, že do její datové schránky budou doručovány písemnosti žalobce. Proto žádost žalobce v části P automaticky nezaložila povinnost žalované doručovat do této „zvolené“ datové schránky jiné fyzické osoby.
28. Je však také zřejmé, že žalobce srozumitelně projevil svou vůli, aby byl ze strany správního orgánu prostřednictvím veřejné datové sítě „kontaktován“ speciálním způsobem, což se dá podle soudu vyložit i jako žádost o doručování písemností určených žalobci. Je pak zjevné, že správní orgán I. stupně na tuto žádost nijak nereagoval a žalobci do jeho datové schránky doručil rovnou dva dokumenty - výzvu k seznámení s podklady rozhodnutí a prvostupňové rozhodnutí.
29. Správnímu orgánu I. stupně muselo a mělo být známo, že žalobce v bodu P žádosti požádal o odlišný, než standardní způsob kontaktu (a doručování). Požadavek účastníka řízení vůči správnímu orgánu, aby mu doručoval písemnosti na adresu pro doručování, je třeba chápat jako podání ve smyslu § 37 správního řádu, tj. jako úkon účastníka řízení směřující vůči správnímu orgánu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 As 90/2010 - 95). Přesto správní orgán I. stupně tuto žádost vůbec nijak nerefletoval, aniž by žalobce přiměřeně poučil alespoň o tom, za jakých zákonných podmínek je možné mu doručovat (§ 4 odst. 2 správního řádu) a aniž by mu umožnil reagovat na toto poučení např. doplněním podkladů k této části žádosti (§ 37 odst. 3 správního řádu). Prvostupňový orgán tedy postupoval vadně při vyjasňování otázky, jakým způsobem má být žalobci doručováno.
30. Otázkou je vliv této vady na zákonnost napadeného rozhodnutí. Judikatura správních soudů se totiž přiklonila k závěru, že ne každá zjištěná vada správního řízení bude mít za

následek nezákonnost správního rozhodnutí (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 6. 2011, č. j. 2 As 60/2011 - 101).

31. Judikatura soudů je obecně přísná k vadám při doručování, má-li okamžik doručení nastat fikcí (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 6. 9. 2016, sp. zn. 23 Cdo 1850/2015, rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 7. 6. 2016, č. j. 65 A 10/2015 – 197, rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 25. 9. 2018, č. j. 33 Ad 11/2017-41 a další). Vady doručování nemají za následek nezákonnost rozhodnutí tehdy, pokud byt nesprávným postupem při doručování přesto nedošlo ke zkrácení práv adresáta (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2004, č. j. 7 A 125/2001 - 39, č. 509/2005 Sb. NSS, a ze dne 16. 3. 2004, č. j. 7 A 163/2002 - 53, č. 629/2005 Sb. NSS). Vada proto bude zpravidla zhojena, podá-li účastník řízení odvolání včas (rozsudek ze dne 4. 6. 2003, č. j. 6 A 12/2001 - 51, č. 23/2003 Sb. NSS). Nepostupoval-li správní orgán dle § 19 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a své rozhodnutí nedoručil přednostně prostřednictvím veřejné datové sítě do zřízené datové schránky, nýbrž prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, jde o procesní pochybení, které však nebude mít vliv na platnost doručení, byla-li písemnost doručena nezpochybnitelným způsobem a účastník řízení se s ní seznámil (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 As 90/2010 – 95).
32. Obecně platí, že datovou schránku zřizuje ministerstvo vnitra na základě žádosti fyzické osoby (§ 3 zákona o elektronických úkonech). Městský soud je pak ve shodě s Nejvyšším správním soudem (odstavec 9 rozsudku ze dne 10. 4. 2013, č. j. 4 As 6/2013 - 30) toho názoru, že od okamžiku, kdy byla fyzické osobě zpřístupněna datová schránka, musí být již srozuměna s tím, že jí bude ze strany orgánů veřejné moci takto doručováno, musí být bdělá a schopná zjistit obsah datové schránky, neboť si má být vědoma i následků doručování tímto způsobem. Je proto plně na odpovědnosti této osoby, zda se s doručenou písemností včas seznámí, bude na ni procesně reagovat či na tato svá procesní práva zcela rezignuje. Platí přitom, že *„případná nefunkčnost nebo selhání systému notifikace doručení datové zprávy do datové schránky nezpůsobuje neúčinnost doručení datové zprávy, neboť jde o doplňkové služby, s nimiž zákon žádné účinky nespojuje.“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 Afs 123/2015 - 37). Dle Ústavního soudu *„doručování do datových schránek bude nesporně klást extrémní důraz na odpovědnost každého z nás a zejména pak na důsledný systém pravidelné kontroly datových schránek a do nich doručovaných datových zpráv. Neodpovědným se nepromítá a více než kdy jindy tedy bude platit latinské přísloví ‚vigilantibus iura scripta sunt‘, tedy že ‚právo přeje bdělým.‘“* (usnesení Ústavního soudu ze dne 19. 12. 2012, sp. zn. III. ÚS 272/12; a viz usnesení Ústavního soudu ze dne 1. 12. 2011, sp. zn. IV. ÚS 2594/11; všechna citovaná rozhodnutí Ústavního soudu dostupná na <http://nalus.usoud.cz/>). Dle Nejvyššího správního soudu je *„na plné odpovědnosti osoby si datovou schránku řádně kontrolovat a vyzvedávat.... technicky je možné v systému datových schránek zdarma nastavit zasílání e-mailových upozornění na doručenou zprávu na jakýkoliv e-mail, či také, za cenu běžné ‚SMS zprávy‘ zasílání upozornění o doručení zprávy do datové schránky také touto formou. Adresát tedy má možnost být na doručenou výzvu upozorněn, aniž by to způsobilo nepřiměřené náklady“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 5. 2014, č. j. 3 As 83/2013 – 58).
33. V projednávané věci správní orgán I. stupně dne 25. 5. 2021 od žalobce obdržel žádost o prodloužení zaměstnanecké karty a v ní v části P. zjevnou žádost o „kontakt“ na datovou schránku jiné fyzické osoby. Správní orgán I. stupně doručoval přímo do datové schránky žalobce, přestože mu mělo být zřejmé, že v této věci žalobce zkrátka žádal o doručování

jiné osobě. Dne 18. 6. 2021 žalobci dodal výzvu k seznámení s podklady správního rozhodnutí, prvostupňové rozhodnutí poté dodal do datové schránky žalobce 23. 7. 2021.

34. Žalobce se jistě bez větších obtíží mohl s obsahem datové schránky seznámit. Obecně je známo, že datové schránky jsou umístěné v prostředí veřejné datové sítě a přístupné jsou odkudkoliv. Žalobce navíc v rámci veřejné datové sítě využívá email – jeho adresu uvedl v oddílu B žádosti. Je-li tedy v tomto prostředí schopen užít emailovou poštu, tím spíše musí být schopen užívat systém datových schránek. Žalobce by navíc, pokud mu bránila v přístupu k vlastní datové schránce závažné důvody, mohl využít i žádost o navrácení v předešlý stav (§ 41 odst. 4 správního řádu ve spojení s § 17 odst. 4 zákona o elektronických úkonech).
35. Výše citovaná východiska judikatury kladou poměrně přísné požadavky na bdělost uživatelů datových schránek. Nicméně je také zřejmé, že správní orgán I. stupně při doručování žalobci postupoval vadně. V takové situaci by tedy rovněž v souladu s citovanou judikaturou tuto vadu napravilo, pokud by se žalobce s prvostupňovým rozhodnutím seznámil tak, aby na něj ještě mohl účinně reagovat.
36. To, že se žalobce s prvostupňovým rozhodnutím určitě (i v situaci, kdy mu bylo doručováno vadně) nakonec seznámil, je nesporné – žalobce podal proti němu dne 7. 12. 2021 odvolání. Na případ žalobce lze tedy vztáhnout § 84 odst. 2 správního řádu, podle něhož platí, že neoznámení rozhodnutí se nemůže dovolávat ten, kdo se s ním prokazatelně seznámil. Na takového účastníka se hledí, jako by mu správní orgán doručil rozhodnutí s chybějícím poučením podle § 83 odst. 2 správního řádu. Podle tohoto ustanovení v případě chybějícího, neúplného nebo nesprávného poučení podle § 68 odst. 5 lze odvolání podat do 15 dnů ode dne oznámení opravného usnesení podle § 70 věty první, bylo-li vydáno, nejpozději však do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí.
37. Otázkou je tedy určení okamžiku, kdy bylo prvostupňové rozhodnutí žalobci účinně oznámeno a to, zda žalobce následkem tohoto postupu správního orgánu I. stupně zmeškal lhůtu k podání odvolání.
38. Podklady správního spisu prozatím neobsahují žádný podklad o tom, kdy se žalobce s prvostupňovým rozhodnutím seznámil. Spis k prvostupňovému rozhodnutí obsahuje toliko údaje o dodání do datové schránky žalobce, z nichž vyplývá, kdy bylo prvostupňové rozhodnutí do schránky žalobce dodáno (23. 7. 2021), a že doručeno mělo být fikcí dne 2. 8. 2021. Z toho tedy vyplývá, že žalobce se s rozhodnutím neseznámil před 2. 8. 2021 a z logiky věci je patrné, že to bylo někdy v období od 3. 8. 2021 do 7. 12. 2021.
39. Další následující součástí spisu je však již jen žádost žalobce ze dne 30. 11. 2021 o nahlížení do spisu a následné odvolání ze dne 7. 12. 2021. Nezbyvá proto, než aby žalovaná co nejvěrohodněji zjistila (v součinnosti se žalobcem a se správcem systému datových schránek), kdy se žalobce s rozhodnutím seznámil. Teprve poté zhodnotí, zda žalobci ke dni 7. 12. 2021 již uplynula lhůta 90 dní k odvolání, tj. zda je odvolání opožděné a tedy, zda je věcně projednatelné.

VII. Závěr a náklady řízení

40. Městský soud v Praze se ztotožnil se žalobcem, že správní orgán I. stupně měl v součinnosti se žalobcem vyjasnit a odstranit rozpory v jeho žádosti o kontakt a o doručování do datové schránky jiné fyzické osoby, kterou vyjádřil v části P. žádosti ze dne 25. 5. 2021. Při následném doručování do datové schránky žalobce v této věci proto správní orgán I. stupně postupoval vadně. Po žádosti ze dne 25. 5. 2021 nelze klást k tíži

žalobce, že průběžně datovou schránku nekontroloval, okamžik účinného doručení prvostupňového rozhodnutí žalobci proto nemohl nastat fikcí již dne 2. 8. 2021. Jelikož se však žalobce zjevně s prvostupňovým rozhodnutím seznámil, když proti němu podal odvolání, zbývá vyjasnit, kdy se tomu tak stalo, aby bylo možné následně posoudit, zda žalobci ke dni 7. 12. 2021 uplynula odvolací lhůta nebo zda jde o včasné odvolání.

41. Městský soud shledal žalobu důvodnou, neboť žalovaná nesprávně určila okamžik, od něhož měla plynout lhůta k odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Pro posouzení této otázky správní spis doposud neobsahuje potřebné podklady a žalované nezbývá, než je pro další řízení doplnit. Městský soud proto žalované rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1 a § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
42. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci procesně úspěšný, má proto právo na náhradu nákladů řízení proti procesně neúspěšnému žalovanému. Náklady řízení představují jednak částku **3 000 Kč** za soudní poplatek zaplacený z podané žaloby a odměnu za zastoupení advokátem. Soud žalobci přiznal odměnu za **2 úkony** právní služby (příprava a převzetí, podání žaloby dne 6. 4. 2022 - § 7, 9, 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif ve znění pozdějších předpisů) **po 3 100 Kč** a **2x režijní paušál po 300 Kč**. Odměnu za repliku ze dne 1. 6. 2022 městský soud žalobci nepřiznal, neboť v této replice advokát žádné zopakoval pouze podstatu dříve uplatněné argumentace a k věci nic zásadního nedoplnil. K přiznané částce pak byla připočtena daň z přidané hodnoty (**1 428 Kč**), kdy zástupce žalobce je plátcem této daně. Celkem odměna za zastoupení představuje částku **11 228 Kč**. K náhradě nákladů stanovil žalovanému přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. září 2022

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.
předsedkyně senátu